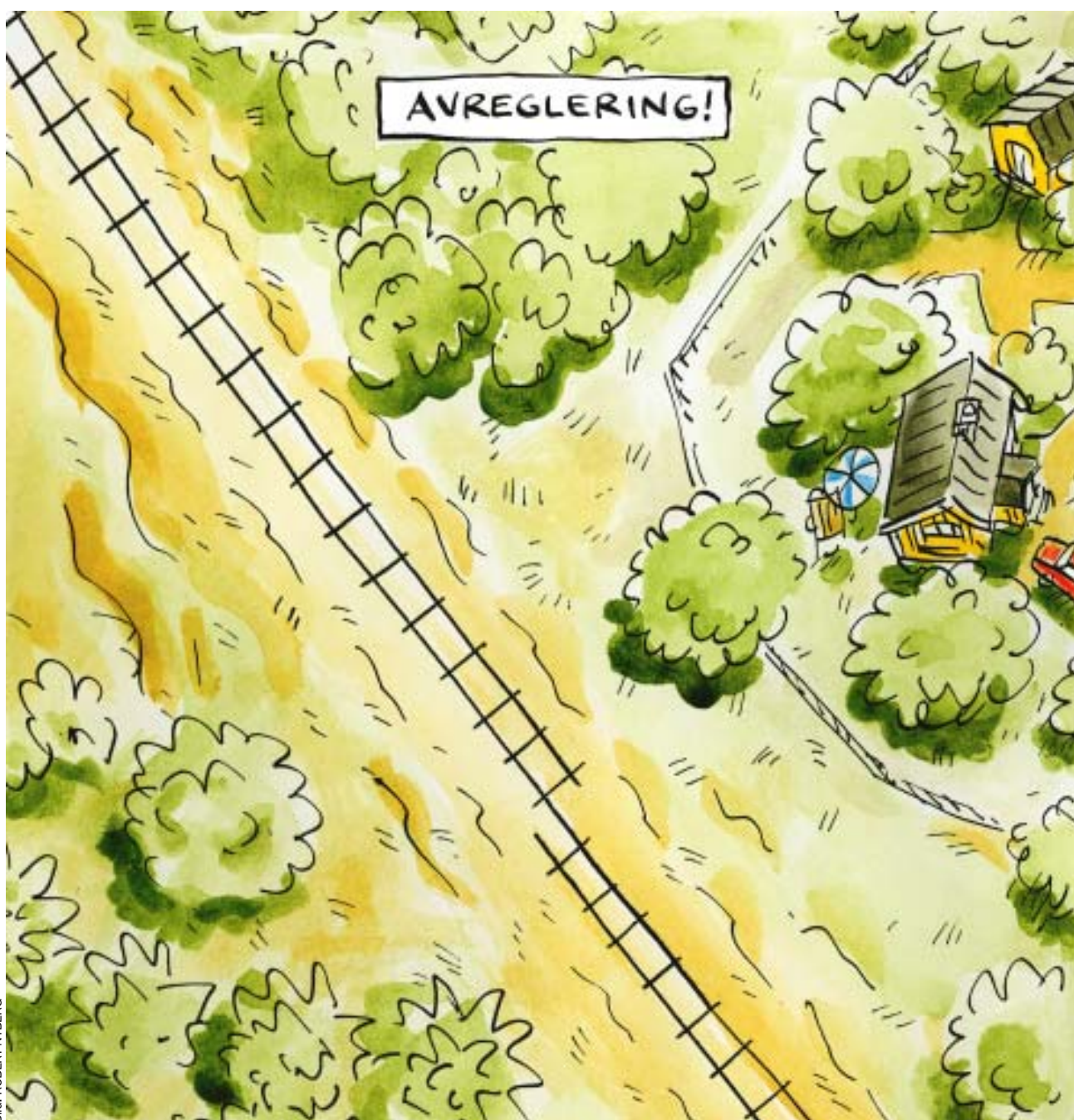

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 117 | maj 2010 | pris 20 kr

KRITISKA EU-FAKTA

Nummer 117 Maj 2010

Kritiska EU-fakta ges ut av

Folkrörelsen Nej till EU

Ansvarig utgivare: Eva-Britt Svensson

Redaktör: Gösta Torstensson

Redaktionsutskott:

Thomaz Erixzon, Kerstin Nordquist,

Jan-Erik Gustafsson, Eva-Britt Svensson,

Gösta Torstensson

Redaktionens adress:

Kritiska EU-fakta, c/o Torstensson

Rondovägen 312, 142 41 Skogås

tel: 08-7714379

e-post: gosta.torstensson@nejtill.eu

Adressändring & prenumeration:

Kritiska EU-fakta

Pölgatan 5

414 60 Göteborg

tel: 031-7010177

FOLKRÖRELSEN NEJ TILL EU

Rikskansli & materialkontor:

Pölgatan 5

414 60 Göteborg

tel: 031-7010177

e-post: kansli@nejtill.eu

webbadress: www.nejtill.eu

Prenumeration:

Fyra nummer 100 kr

medlemsskap inkl. prenumeration 200 kr

(arbetslösa, pensionärer och

studerande 150 kr, familjer 300 kr)

Postgiro 433 02 07-4

Nästa nummer

utkommer i augusti 2010

Manusstopp 1 augusti 2010

Tryck: Litorapid Media AB

Göteborg 2010

LEDARE

Nej till utökad EU-styrning

På EU-toppmötet i mars kom EU:s stats- och regeringschefer överens om ett "räddningspaket" för att bistå den socialdemokratiska grekiska regeringen, eller som det också heter en "mekanism" som också ska kunna användas av andra EU-länder i finansiell och ekonomisk kris. Mekanismen skall bara utlösas om Grekland begär att få utnyttja den. Fortfarande hoppas EU-ledarna att Pasokregeringens omfattande lönesänkingsprogram och åtstramningar inom den offentliga sektorn skall accepteras av det grekiska folket.

Jan-Erik Gustafsson
är ordförande i
Folkrörelsen Nej till EU

Vid månadsskiftet april/maj måste Grekland betala tillbaka 25 miljarder euro på sin gigantiska statskuld. Om Grekland ber om hjälp med avbetalningen skall 60 procent komma från euroländerna i form av en samling bilaterala lån och 40 procent genom lån från Internationella valutafonden (IMF). Financial Times inflytelserike chefsekonom Martin Wolf dömer i en krönika ut hela upplägget som humbug och orealistiskt. Han hänvisar att EU-ledarna bestämt att räddningspaket bara kan utlösas efter ett enhälligt beslut av eurogruppen på bestämda villkor som dikterats av EU-kommissionen och EU:s centralbank.

Wolf frågar sig om räddningspaketet är ett EU- eller IMF program och ser framför sig oenighet mellan kommissionen och IMF. Han anser det omöjligt att Grekland skall kunna sänka sin offentliga skuld med 10 procent av BNP under en treårsperiod i avsaknad av en rörlig valuta.

Wolf menar också att eurosystelet kom till för att avhjälpa den svaga efterfrågeutvecklingen i EU:s kärnländer då främst Tyskland, som fram till den finansiella och ekonomiska krisen 2008 backades upp av stabilitets- och tillväxtpakten. Den kraftiga kreditexpansionen i eurogruppens periferiländer är således en spegelbild av en svag efterfrågan i de rikare kärnländerna. Problemet idag är att Tyskland åter har en kronisk svag efter-

frågeutveckling samtidigt som Tyskland kräver en fundamentalistisk tillämpning av stabilitets- och tillväxtpakten. Detta leder inte till en expansiv ekonomisk politik för att motverka krisen, nu när marknaderna i periferiländer är utslagna. Wolf förskräcks av att utvecklingen inom eurozonen nu går mot ett "större" Tyskland med kronisk brist på efterfrågan. För de strukturellt svagaste euroländerna kommer det i bästa fall att leda till årtal av stagnation, och han frågar sig om det var denna stabilitet som efterfrågades med eurosystelet?

För att stärka den fundamentalistiska ekonomiska självordspolitiken skall EU:s ekonomiska koordinering skärpas och respekten för stabilitetspakten återupprättas. "Vi anser att Europeiska rådet skall bli EU:s ekonomiska regering och vi föreslår att utöka dess roll för ekonomisk övervakning" skriver Tyskland och Frankrike i ett dokument inför EU-toppmötet. Det kan innebära att kommissionen får makt att i förväg ingripa i nationella budgetprocesser och att statistikmyndigheten Eurostat kan få gå in och kontrollera nationella räkenskaper.

Det hedrar statsminister Fredrik Reinfeldt att han under EU-toppmöte vände sig emot denna EU-styrning. Till Dagens Nyheter uttryckte han: "Jag är emot idén att nu börja ta ett steg mot något slags europeisk styrning av detta, som i grunden bottenar i nationella suveränitetsfrågor som våra skatter, våra socialförsäkringar, vår arbetsmarknadspolitik."

EU-ländernas, och särskilt eurogruppens, misslyckade ekonomisk politik bottenar i oheldiga mål och oförmåga att se till nationella skillnader. "Räddningspaket" kräver alltid förstörelse av jobb och minskad nationell välfärd, vilket driver ekonomin mot undergång. Vad som behövs i framtiden är skraddarsydda åtgärder för att tillfredsställa lokala behov och som i första hand stärker den nationella ekonomin. Detta är bara möjligt om medlemsstaterna återtar sin nationella kompetens för att tackla den ekonomiska krisen.

Jan-Erik Gustafsson

[klipp & kommentarer]

Folkomröstning i repris

På Svenska Dagbladets ledarsida kan man den 27 mars läsa, apropå Folkpartiets krav på en folkomröstning om euron under kommande mandatperiod, att det "2013 har gått 10 år sedan Sveriges röstade nej till euron, och någon gång är det förstås klart att frågan bör bli aktuell igen".

Om frågan om Sverige ska gå med i EMU bara är en fråga om tid, vill vi påminna om att det 2014 är 20 år sedan folkomröstningen om EU. Det börjar således, med Svenska Dagbladets logik, bli hög tid för en ny folkomröstning om det svenska medlemskapet. För det kan väl inte vara så illa att det bara är när folket inte röstar som maktetablissemangen önskar/kräver som folkomröstningar går i repris...

Klisterband och limmat bogfläsk

Nyligen gav EU-kommissionens ständiga kommitté för livsmedelskedjan och djurhälsan (SKLD) klartecken till användande av köttklister i livsmedelsindustrin.

Sveriges företrädare röstade ja efter att fått gehör för att köttklistret ska klassas som livsmedelstillsats och därmed märkas ut i innehållsförteckningarna, tillsammans med e-nummer och obegripliga kemiska beteckningar. Dessutom ska det framgå om produkten innehåller grisblod och förpackningarna ska märkas med "av sammansatt kött".

Köttklister består av två ämnen som utvinns ur blod från grisar eller nötkreatur, trombin och fibrinogen, och används för att skarva ihop överblivna köttrester till hela köttstycken.

Köttbitarna klistras samman utan synliga skarvar, vilket gör det nästintill omöjligt för konsumenterna att avgöra om det är

riktigt eller hopklistrat kött hon eller han köper.

Förfarandet är rent bedrägeri utan annat syfte än att lura konsumenterna att tro att köttet är finare än det är och säljas dyrare än om samma köttslamsor hade malts till köttfärs.

Men livsmedelsindustrin är naturligtvis nöjd med EU-kommissionens beslut eftersom den kommer att tjäna mer pengar. Vad kommer härnäst? Ska Scan börja sälja klisterband och limmat bogfläsk på den gränslösa EU-marknaden?

EVA-BRITT SVENSSON

Avregleringen skapar kaos

Kaos blev under vintern ett normaltillstånd för landets tågresenärer. Längre var "inställda tåg" den största rubriken på SJ:s hemsida. Att anklaga politikerna för vädret är kanske att gå väl långt, men deras beslut i riksdagen om att avreglera järnvägs-

marknaden har starkt bidragit till det kaos som vintervädret har medfört.

Avregleringen av järnvägstrafiken är oaktat snön och kylan ett fiasko. Ständiga upphandlingar med pressade priser leder till ett stressat och chansartat underhåll. En entreprenör med lägsta bud kan helt enkelt inte räkna in kostnaderna för en eventuell kall vinter.

Lär av Storbritannien som sålde ut British Rail med förseningar och svåra olyckor som följd. I dag börjar man åternationalisera den brittiska järnvägen.

Nya marknader för krigsindustrin

Sverige satte förra året nytt rekord i vapenexport. Summan uppgick till 13,6 miljarder kronor jämfört med 12,7 miljarder 2008, enligt ISP, Inspektionen för strategiska produkter. (Sedan 2003 har värdet på svensk vapenexport fördubblats.) Mer-

parten, 53 procent, av exporten går till EU-länder samt Norge och Schweiz.

Lissabonfördraget medför att en "europeisk byrå" för försvarsmateriel, forskning och militära resurser ska inrättas. En av byråns uppgifter är enligt Lissabonfördraget att "identifiera de operativa behoven" och "främja åtgärder för att tillgodose dessa". En annan viktig uppgift är att samordna utvecklingen av europeisk vapenindustri. EDA ska arbeta under överinseende av ministerrådet och ledas av en styrelse bestående av de deltagande ländernas försvarsministrar samt en representant från EU-kommissionen som ska vara styrelseordförande.

Medlemskapet i EU medför att den officiellt restriktiva vapenexportpolitiken håller på att gå hädan, till stor belåtenhet för krigsindustrin som sukter efter nya marknader för dess dödsbringande produkter.

EVA-BRITT SVENSSON

www.robertnyberg.nu

Cecilia Malmström vill stärka EU:s gränskontroll

EN STÄRKNING AV EU:S yttre gränser blev Cecilia Malmströms första åtgärd som EU-kommissionär. Det handlar om att stärka Frontex, unionens myndighet för kontroll av gränserna mot omvärlden.

Frontex inrättades i oktober 2005. Sätet finns i Warszawa, Polen. Frontex har 220 anställda och budgeten har ökat från sex miljoner euro 2005 till 88 miljoner euro 2009.

Frontex tillkom för att koordinera EU:s gränskontroll, utveckla biometriska identifikationsmetoder och bistå "frontstaternas" gränsbevakning med ny teknologi och samordnade militära in-

satser. När Schengen utvidgades österut 2007 bistod exempelvis Frontex Slovakien att bygga en virtuell mur längs gränsen till Ukraina med kameror, nattobjektiv, GPS, värmedetektorer och patrullfordon, på det att tusentals flyktingar kunde arresteras och deporteras.

FRONTEX SAMORDNAR patrulleringen av Västafrikas kust för att stoppa båtar med "illegala" människor. Effektiviseringen medför att skepparna tar större risker. Mellan 2.000 och 3.000 lik plockas årligen upp ur Atlanten sedan Frontex etablerades. I Medelhavet organiserade Fron-

tex Operation Nautilus, ett samarbete mellan Libyen, Malta och Italien, som 2008 stoppade 18.419 flyktingar från att ta sig in i EU genom flygövervakning och snabbgående patrullbåtar. Tillfångatagna migranter deporteras i låsta containers och dumpas i EU-finansierade flyktingläger i södra Libyen.

– Den illegala invandringen till Europa kan komma att minska med 20-25 procent år 2009, sade Frontex vicedirektör Gil Arias Fernández förnöjt.

För detta har Sverige gjort en insats. Sedan hösten 2009 deltar Sverige med flyg, kustbevakare och poliser i Operation Poseidon

som jagar människor i östra Medelhavet. Hittills har drygt 14.000 arresterats, varav majoriteten deporteras på godtyckliga grunder.

– Vi ska ta itu med den illegala invandringen och människosmugglingen. Tusentals människor smugglas till Europa varje år och ibland kommer de inte fram utan drunknar i Medelhavet, säger Cecilia Malmström.

Enligt Malmström har Frontex brottats med problem under en längre tid. Bland annat saknas utrustning och personal när operationer ska genomföras, vilket de nya reglerna ska råda bot på. Det ska bli obligatoriskt för medlemsländerna att leverera den utrustning, som båtar, helikoptrar och flygplan, som de har lovat och gör de inte det väntar bestraffning. Cecilia Malmström väntar sig att fler länder bidrar än tidigare.

– Solidariteten mellan länderna är viktig för att systemet ska fungera.

Frontex ska också kunna köpa eller leasa egen utrustning för att kunna bli mer självständigt.

Förslaget till nya regler för Frontex ska godkännas av både ministerrådet och EU-parlamentet.

STÄRKANDET AV FRONTEX är en del i förverkligandet av Stockholmsprogrammet, Sveriges hjärtefråga under ordförandeskapet. Programmet ska garantera "säkerhet och frihet" genom digital kartläggning av EU-invärnarnas privata och politiska liv, förstärkt polisiärt samarbete för att bekämpa illegal invandring och terrorism, utlokalisera migrationskontroll genom att etablera fler flyktingläger utanför EU – för att avlasta de 224 slutna flyktingläger som upprättats inom EU – och militariserad gränskontroll genom utbyggnad av Frontex.

– Som liberal tror jag på ett starkt Europa, säger Cecilia Malmström.

GÖSTA TORSTENSSON

Bild: CHRISTEN THEMPANDER

Kampen mot Lavaldomen fortsätter

Onsdagen den 24 mars beslutade riksdagen med röstslifforna 140 mot 135 att godkänna den av regeringen föreslagna Lex Laval.

Enligt Lex Laval kommer fackförbunden inte tillåtas tvinga gästande företag att betala samma löner och villkor som svenska löntagare har. Det blir endast tillåtet att kräva minimilön och vissa andra minimivillkor. Kan det utländska företaget visa, genom ett kollektivavtal eller lagstiftad minimilön i hemlandet, att minimikraven uppfylls har facket inte rätt att kräva kollektivavtal eller vidta konfliktåtgärder.

Dessutom innebär Lex Laval att Lex Britannia, som ger facken konflikt rätt för att tvinga fram svenska kollektivavtal, i praktiken ska avskaffas. Lex Britannia tillkom i början av 1990-talet efter att Sjöfolksförbundets blockad mot det utlandsflaggade fartyget Britannia förklarats ogiltig av domstol. Lex Britannia gjorde det möjligt för facket att tillgripa stridsåtgärder mot ett utländskt företag i syfte att driva igenom ett svenskt avtal.

Lex Laval innebär ett dräpslag mot den svenska fackföreningsrörelsen och ett grundskott mot den svenska kollektivavtalsmodellen. Förslaget röjer väg för låglönekonkurrens och utnyttjande av underbetald arbetskraft från andra EU-länder i Sverige. I förlängningen hotar detta alla löntagares löner och arbetsvillkor i Sverige. Inte utan anledning anser Svenskt Näringsliv att Lavaldomen är "mycket tillfredsställande".

Men även om riksdagen nu har godkänt de av regeringen föreslagna lagändringar, betyder det inte att striden om Lavaldomen är tillända.

För det första är det så att de lagändringarna som nu kommer att gälla från den 15 april, förr eller senare kommer att prövas i EU-domstolen i ett fall snarlikt det så kallade Lavalfallet. Det är

BILD: ROBERT NYBERG

inte säkert att den EU-domstolen finner att Lex Laval är tillräckligt för att svensk lagstiftning ska harmonisera med EU-rätten.

Det är till exempel inte uteslutat att den allsmäktiga domstolen i Luxemburg inte kommer att godta kollektivavtalsreglerade minimilöner, utan ställer krav på lagreglerade minimilöner eller allmängiltigförklarade kollektivavtal.

Ett annat exempel är att Lex Laval överläter till de fackliga organisationerna att kontrollera om de gästande företagen tillämpar villkor som är i nivå med den hårda kärnan av villkor, till exempel minimilön, som kommer att gälla i Sverige. Det är inte uteslutat att EU-domstolen

underkänner denna ordning och istället kräver att det är den svenska staten som ska ansvara för denna kontroll.

För det andra har de rödgröna oppositionspartierna gång efter annan uttalat att den borgerliga alliansregeringen har gått längre än vad Lavaldomen kräver och lovat att de kommer att riva upp Lex Laval om de kommer i regeringsställning efter höstens val, och tillsätta en ny utredning vars resultat får man anta inte kommer att vara lika fackföreningsfientligt.

Det blir en grannliga uppgift, eftersom huvudproblemet inte är den borgerliga regeringens lagändringar utan Lavaldomen som sådan.

GÖSTA TORSTENSSON

[noterat]

Ingen märkning för djurskydd

EU-kommissionen har lagt fram sina planer på hur djurskyddet kan stärkas. En fråga gäller om EU ska införa en djurskyddsmärkning – en märkning av kött och andra livsmedel som anger hur djuret har fötts upp.

EU:s jordbruksministrar är överens om att det behövs ett starkare djurskydd för att hindra att djur vanvårdas. Men en majoritet vill hellre ha en frivillig djurskyddsmärkning än en obligatorisk.

Sverige är sedan tidigare motståndare till en obligatorisk märkning. Ett sådant krav försvårar för länder utanför EU att sälja sina varor inom unionen.

Förening dömd för terrorbrott

Patrick Mac Manus, ordförande för den danska föreningen Opror, fick nyligen en villkorlig fängelsedom på sex månader. Anledningen är att föreningen ska ha stöttat colombianska Farc och palestinska PFLP ekonomiskt. Båda organisationerna finns med på EU:s terroristlista.

Patrick Mac Manus ska dessutom betala 55.000 danska kronor för rättegångskostnader. Enligt Opror valde man att skänka pengar till Farc och PFLP för att få igång en debatt om terroristlagstiftningen.

EU kräver tillbaka stöd

EU-kommissionen kräver tillbaka nästan 3,5 miljarder kronor från medlemsländerna i felaktigt utbetalda jordbruksstöd. Sverige måste betala tillbaka cirka 31 miljoner kronor. Sverige har inte skött kontrollen av de så kallade tvärvillkoren på ett korrekt sätt och måste därför betala tillbaka pengar till EU. För att ha rätt till stöd måste bönderna följa regler för miljö, växtskydd, folkhälsa, djurhälsa och djurskydd. En liten del av stödpengarna har dessutom betalats ut för sent.

Transportfacket i Storbritannien bekämpar EU:s privatiseringar

DEN BORGERLIGA MAJORITETEN i riksdagen har drivit igenom fri konkurrens på alla järnvägssträckor från och med den 1 oktober 2010. Endast tre länder i världen har tidigare genomfört en fullskalig avreglering av järnvägen. Storbritannien var först ut under Margaret Thatchers tid som premiärminister. Därefter har Nya Zeeland och den ultraliberala regeringen i Estland försökt sig på det. I samtliga tre fall har det slutat på samma sätt: Praktfiasko och återreglering.

1993 privatiserades de engelska järnvägarna och delades upp på mer än 100 privata bolag. 2001, mindre än tio år senare, tvingades den brittiska staten att återreglera de spillror som var kvar av den brittiska järnvägen, när det privata infrastrukturbolaget Railtrack, som haft monopol på järnvägsunderhållet sedan 1994, gick i konkurs. Detta efter att tre stora tågolyckor under lika många år orsakat 41 dödsoffer, och fler arbetare omkommit på grund av bristande säkerhetsar-

bete. Spåren hade lämnats att förfalla när järnvägsunderhållet kraftigt försämrades.

Trots detta driver EU på för att genomföra en motsvarande avreglering och privatisering på europainivå, konstaterar Alex Gordon, lokförare som i december valdes till ordförande i det brittiska transportarbetarfacket RMT för de kommande tre åren.

Som exempel nämner han ministerrådets direktiv 91/440/EEC från 29 juli 1991. Detta direktiv "kräver att medlemsstaterna ser till att järnvägsföretagen görs oberoende av regeringarna, introducerar kommersiell förvaltning, och skiljer förvaltningen av infrastrukturen (dvs. spåren) från transporterna".

– Denna EU-ledda så kallade liberalisering har visat sig vara förödande i Storbritannien. Privatiseringen av underhållet ledde omgående till en katastrofal försämring av järnvägsspåren, vilket orsakat många dödsfall i olyckor bland passagerare och personal. Privata järnvägsföretags rekord-

stora vinster kommer direkt från offentliga subventioner, det pågår en ständig åtstramning av järnvägsanställdas löner och biljettpriserna fortsätter att snabbt stiga, vilket gör järnvägen i Storbritannien till den dyraste i Europa. Trots detta så samtyckte EU:s transportministrar 2005 till att "liberalisera" det inrikes järnvägsnätet till senast 2010.

EU HAR ANTAGIT ytterligare två järnvägsdirektiv för att tvinga fram "konkurrensutsättning" av järnvägsfrakt 2006, samt en full "liberalisering" av passagerartrafiken 2010.

– På EU-språk innebär "liberalisering" en fullständig privatisering, säger Alex Gordon.

Vad detta betyder i det nyliberala EU har blivit uppenbart under senare år. Grundläggande tjänster som allmänna transporter, post, energi, telekommunikationer betraktas som vinstgivande tillgångar som ska säljas ut. Genom obligatorisk upphandling måste tjänster som blivit

kvar i offentlig sektor konkurrera med andra som har privatiserats.

– Detta betyder att förr eller senare kommer välfärdsorienterade offentliga tjänster att helt försvinna, därför att dessa inte är utformade eller avsedda att kunna konkurrera med privata intressen, konstaterar Alex Gordon.

RMT solidariserar sig med alla fackföreningsaktiva som bekämpar privatisering och liberalisering.

– Vi tror att konsekvenserna av järnvägens privatisering, liberalisering och sönderstyckning är angrepp på järnvägssäkerheten, löner, arbetsmiljö, pensioner, fackföreningen som sådan och kollektivavtalssystemet, slutet på en järnväg för alla till förmån för en järnväg som endast drivs i storföretagens intresse och där vinstmotivet har blivit det enda kriteriet för leverera tjänster, samt en dyrare och mindre effektiv järnväg där vinstbehovet går före samhällets behov, säger Alex Gordon.

GÖSTA TORSTENSSON

Seminarium om avregleringen och privatiseringen av kollektivtrafiken. Deltagare: Alex Gordon, RMT (England), Stein Guldbrandsen, Fagforbundet (Norge), Martin Viredius, Transport, Jörgen Lundström, SEKO Banverket Företagsfack. Lördag 5 juni 13.00-17.00. ABF-huset på Sveavägen, Stockholm. Arrangörer: Folkrörelsen Nej till EU:s Fackliga Nätverk och ABF. Medarrangörer: Transport, SEKO Banverket Företagsfack, Gemensam Valfärd Stockholm. Välkomna!

Rungande nej på Island till Icesaveavtalet

Lördagen den 6 mars fick 230.000 röstberättigade islänningar möjlighet att säga sitt om den så kallade Icesavelagen. Svaret blev ett rungande nej. 93,2 procent av de som gick till vallokalerna röstade nej. Bara omkring 1,8 procent röstade ja, medan övriga röster var blanka eller ogiltiga.

Icesavelagen består av ett avtal som reglerar hur den isländska staten ska betala 40 miljarder svenska kronor till en ränta som motsvarar vad landets hela sjukvårdssystem kostar på ett halvår till Nederländerna och Storbritannien för att täcka förluster som 340.000 kunder i dessa länder gjorde när den isländska internetbanken Icesave kollapsade i oktober 2008.

De flesta islänningar är upprörda för att de ska tvingas betala för privata bankirers och andra finansaktörers lättsinne och över vad de anser hårda och orättvisa villkor i avtalet. Inget politiskt parti, inte ens de båda regeringspartierna Socialdemokraterna och Gröna vänstern, stöder aktivt avtalet och lagen, trots att regeringen fick igenom den i parlamentet, alltinget, i december.

Det var befolkningens motstånd som gjorde att Islands president Olafur Ragnar Grimsson vägrade godkänna lagen och överlåta frågan till en folkomröstning (den första någonsin i landets historia).

EFTER FOLKOMRÖSTNINGEN gratulerade Olafur Ragnar Grimsson det isländska folket.

– Nu måste Gordon Brown vidta de åtgärder som behövs för en lösning som alla kan acceptera, sade presidenten till isländsk tv och syftade på den brittiske premiärministern.

Grimsson kom i samband med folkomröstningen med kritik mot Norden, som ”direkt eller indirekt” hjälpt till att pressa Island genom att kräva ett Icesaveavtal som förhandsvillkor för utbetalningar av Nordens och Internationella valutafondens re-

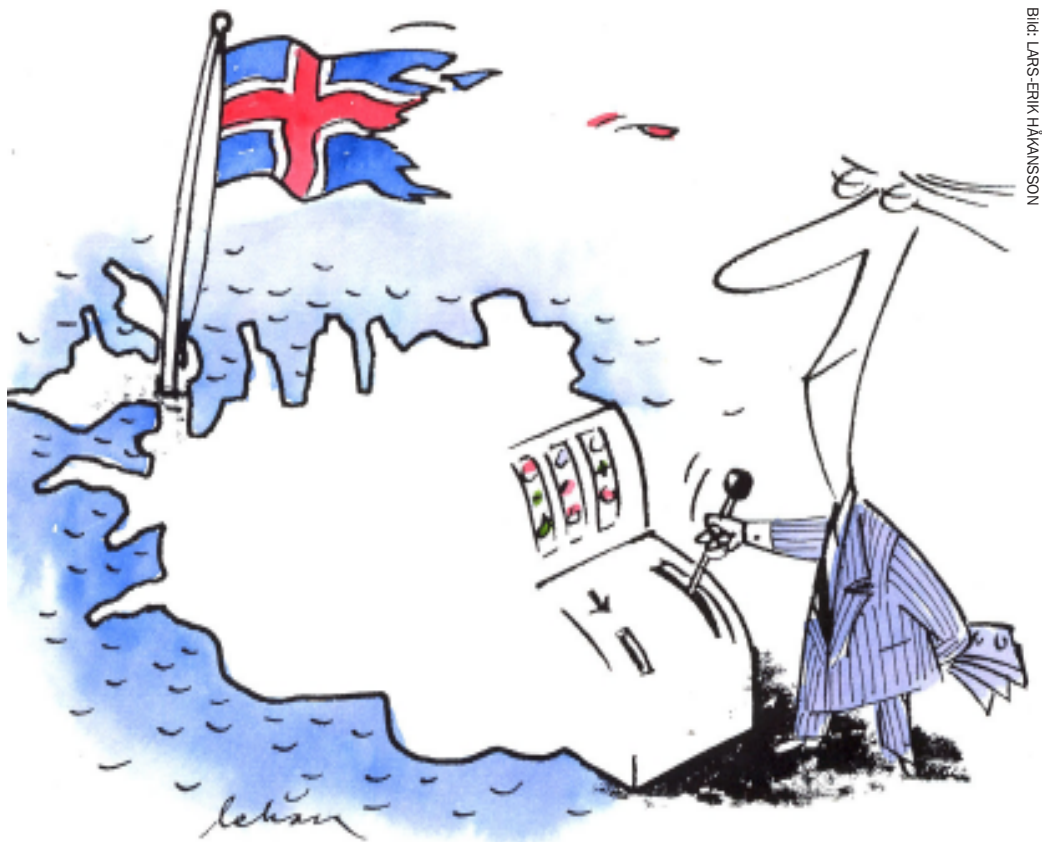

Bild: LARS-ERIK HÅKANSSON

dan beslutade lån till Island.

– Hela frågan om det lagliga i att kräva återbetalning kommer upp nu, spådde Eiríkur Svavarsson, som sitter i nejrörelsen In Defence.

I ett desperat försök att undergräva folkomröstningens legitimitet uppmanade statsminister Johanna Sigurdardóttir (s) folket att följa hennes exempel och inte rösta alls. Det misslyckades. Över 60 procent av väljarna gick till valurnorna.

Den officiella anledningen till statsministerns uppmaning till valbojkott var att regeringen är säker på att kunna förhandla fram en mer förmånlig (läs: mindre dålig) uppgörelse med Nederländerna och Storbritannien än den som lades fram i december.

Den brittiske finansministern Alistair Darling bekräftade för BBC att hans regering är inriktad på att komma överens. Villkoret är att man får tillbaka de pengar som regeringarna betalat i insätt-

ningsgarantier till dem som förlorade sina spargenar när Icesave gick omkull i oktober 2008. Övrigt är förhandlingsbart enligt Darling.

– Vi är beredda att vara flexibla när det gäller återbetalningsvillkoren, sade han.

Det räcker dock inte för In Defence, folkrorelsen som i praktiken drev igenom folkomröstningen.

– Det här handlar inte om några procentenheters ränta hit eller dit, säger Eiríkur Svavarsson, som sitter i ledningen för In Defence.

In Defence menar att först ska de tillgångar som finns i Landsbanki, som ägde Icesave, säljas av under flera år för att betala skulden. Därefter, om det fortfarande finns en skuld, ska de isländska skattebetalarna betala.

Islands förhandlingar med Bryssel om att gå med i EU, vilket en klar majoritet av islänningarna är motståndare till, lär inte förlöpa obehindrat så länge inte

regeringarna i London och Haag har fått igenom sina ekonomiska anspråk mot Island.

– Det dåliga förhållandet mellan Island och Storbritannien och Nederländerna har påverkat befolkningens stöd för EU enormt. I dag är stödet mycket begränsat, säger Gunnar Helgi Kristiansson, statsvetare vid Islands universitet.

En färsk opinionsundersökning om islänningarnas uppfattningar om medlemskap i EU, utförd av Capacent för Farmers Association of Island, visar 56 procent är motståndare till EU medan 33,2 procent är anhängare.

Nederländernas utrikesminister Maxime Verhagen gjorde på folkomröstningsdagen en tydlig koppling mellan återbetalningen och Islands möjligheter att ansluta sig till EU. Han ville dock inte säga om hans regering överväger att blockera Islands stundande medlemsförhandlingar.

GÖSTA TORSTENSSON

EMU leder till enorma sociala och ekonomiska kostnader

"INTE ENS EURO-skeptikerna kunde föreställa sig att det skulle gå så här illa", skrev Paul Krugman nyligen. Marknaderna spekulerar rentav i att Grekland kan komma att tvingas ställa in betalningarna, vilket pressat upp räntan på den grekiska statens upplåning så att den idag är mer än dubbelt så hög som den Tyskland betalar. En del menar att det bästa för såväl Grekland som för den monetära unionen vore att landet temporärt lämnar EMU – bland andra har Martin Feldstein, välkänd amerikansk ekonom, argumenterat så.

Emellertid är den vägen i realiteten stängd. Av tonvis med politisk prestige men den är också blockerad av andra skäl. Dels torde det vara lika komplicerat att lämna den monetära unionen som att träda in i den – minns att det tog år av förberedelser innan euron kom i funktion. Dels, och viktigare, om Grekland ändå skulle välja att gå ur, måste det ske genom i det närmaste diktatoriska beslut. För i annat fall – om tid gavs och demokrati tar tid – skulle ban-

krusningar följa, då alla greker, medvetna om att ett utträde med nödvändighet skulle innebära depreciering, skulle kräva att få växla in sina grekiska euro till "utländska" euro.

Slutsats: när man väl är med finns ingen återvändo. Vid ekonomiska kriser finns därför en enda väg ut – och det är åtstramning för att sänka kostnaderna och på det sättet vinna tillbaka internationell konkurrenskraft.

DÄRMED UPPSTÅR DEN till synes paradoxala situationen att samtidigt som världens ekonomiska maktthavare är överens om att den globala krisen ska mötas med expansionspolitik, ordinerar de hårdast drabbade EMU-länderna (Irland, Portugal, Spanien, Italien och Grekland) och länderna i unionens väntrum (framför allt de baltiska staterna), motsatt medicin i form av deflationspolitik, som vore den hämtad från depressionens 30-tal. Och resultatet i form av massarbetslöshet liknar också mest 1930-talet. Spanien är det mest

extrema exemplet bland de fullvärdiga medlemmarna – arbetslösheten har ökat med 10 procentenheter på två år och var i februari 19 procent. Bland de länder som bundit sin valuta mot euron i hopp om framtida medlemskap är Lettland värst ute; där har arbetslösheten mer tredubblats på två år från 6,1 procent till 21,7 procent i februari.

Men hur kunde det gå så här illa? Euro-entusiasterna försöker naturligtvis finna orsaker utanför EMU, som antingen handlar om ren misskötsel eller om att de idag krisdrabbade länderna inte brydde sig om att dämpa den ekonomiska överhettningen i mitten av 00-talet.

I fallet Grekland finns förvisso visst fog för detta. Misskött och förfuskade offentliga finanser, ineffektiv förvaltning och utbredd korruption. Men för det första är en rad andra länder också hårt drabbade, länder som inte misskött sina offentliga finanser – exempelvis Spanien och Irland.

FÖR DET ANDRA står det klart att dessa länders konkurrenskraft gröpts ur på grund av att den gemensamma penningpolitiken inriktats på att tillfredsställa tyska inflationsbehov och därför tillät en högre inflation i de mindre, perifera och tidvis överhettade ekonomierna. En egen uppskattning, baserad på den så kallade Taylorreglen som nyligen publicerades (EU och den Globala krisen, Europaperspektiv, årsbok, 2010), är att Irland skulle ha behövt i storleksordningen 4-5 procentenheter högre ränta under de första åren av millenniet och därefter 1-3 procentenheter högre ränta. Men istället anpassade ECB räntenivåerna till Tysklands långsamt växande ekonomi.

I flera av dessa länder uppstod fastighetsbubblor som underblåstes av kapitalflöden inom EMU. Det var vad som hände i Spanien. Tyskt kapital rusade in i den spanska ekonomin, gödde husbubblan och ökade samtidigt efterfrågan i den spanska ekonomin och pressade därmed upp inflationen. Om Spanien i detta läge – åren kring 2005 - haft kvar pesetan, skulle man kunnat höja räntan, och samtidigt skulle pesetan sannolikt ha ökat i värde. Sammantaget skulle överhettningen ha dämpats. Men i avsaknad av penning- och valutapolitik stod Spanien utan effektiva verktyg att kyla ner ekonomin. Istället tvingades man se på när konkurrenskraften urholkades - under samma period som de tyska priserna ökade med 10 procent, ökade de spanska med 35 procent. Och nu kan inte denna obalans rättas till valutakursjusteringar.

DE PROBLEM SOM en rad EMU-länder står inför är sålunda inte primärt effekter av dåligt skötta offentliga finanser. De är snarare fullt normala konsekvenser av den monetära unionen som i sin tur i mycket snabb takt eroderat tidigare välskötta offentliga finanser. Men även i de fall då det rör sig om under lång tid dåligt skötta offentliga finanser, såsom i Grekland, råder det inget tvivel om att penningpolitisk självständighet i dagsläget skulle ha erbjudit en mer socialt acceptabel och mer rationell väg ut ur krisen.

Att svälta sig ur kriser har aldrig och kommer aldrig att vara rationell ekonomisk politik. Men sådan politik är vad EMU tvingar fram, till enorma sociala och ekonomiska kostnader.

TONY JOHANSSON
Doktorer i ekonomisk historia
vid Lunds universitet

Björn von der Esch kommer att inspirera oss länge än

BJÖRN VON DER ESCH har avlidit efter en kortare tids sjukdom. Han blev 80 år gammal. "De svenska EU-kritikerna har med Björns frånfälle mist en av sina mest färgstarka och engagerade personligheter. Både för mig själv och för den politiska saken är hans död en stor förlust", säger Sören Wibe, ordförande för Junilistan.

Björn von der Esch var riksdagsledamot för Moderaterna i början av 1990-talet. Han arbetade aktivt mot EU-medlemskapet, vilket sedermera ledde till en brytning med Moderaterna.

1993 bildade Björn tillsammans med EU-kritiker från alla partier den så kallade Davidgruppen i riksdagen. En av dem som ingick i gruppen var Ingela Mårtensson som var riksdagsledamot för Folkpartiet.

"Utän Davidgruppen hade det knappast förekommit någon debatt om förutsättningarna för svenskt medlemskap. Det var då jag lärde känna Björn. Han var framför allt kritisk till den monetära unionen. Han brukade jämföra EMU med att fjärrstyra värmen i unionen via en regulator som är placerad i Frankfurt. Björn var ekonomie doktor så han visste vad han talade om", säger Ingela Mårtensson.

FÖR UNDERTECKNAD VAR det inför folkomröstningen 1994 som jag hade förmånen att träffa och lära känna Björn för första gången. Det stod tidigt klart för mig att han var en mångkunnig och oförvitlig hedersman av det genuina slag som har svårt att dagtunga med sitt samvete och sin övertygelse. Det var ett sant nöje att arbeta tillsammans med honom i Folkkampanjen mot EU och senare i Folkrörelsen Nej till EU.

I januari 1995 blev Björn von der Esch och Ingela Mårtensson valda till vice ordförande i Folkrörelsen Nej till EU:s riksstyrelse.

"Vi båda hade önskat att Nej till EU skulle ställa upp i EU-parlamentsvalet men kongressen

sade nej", berättar Ingela. "Då bildade Björn 'Fria EU-kritiker' och övertalade mig att stå som andra namn på listan. Vi kämpade för att komma in i EU-parlamentet i valet 1995. Trots Björns kämpaglöd så fick vi mindre än en procent av rösterna."

Under perioden 1998-2006 var Björn von der Esch riksdagsledamot för Kristdemokraterna. Sitt engagemang mot EU fortsatte han i tvärpolitiska Junilistan och så sent som 2009 ställde han upp i EU-parlamentsvalet för partiet.

Sören Wibe, ordförande i Junilistan, har känt Björn von der Esch ända sedan "Slaget om EU" började i 1990-talets inledning.

"Jag tyckte om honom från första stund. Ofta är det svårt att trivas riktigt bra när man står långt ifrån varandra politiskt, men med vissa människor går det alldeles utmärkt. Björn var en sådan. Han var konservativ till sin politiska grundsyn med-

an jag var (och är) en utpräglad vänstermänniska. Men med honom kunde man mötas med respekt för varandras olikheter, och förenas i den gemensamma kampen. Det är enbart med glädje jag minns arbetet tillsammans med honom, inför omröstningen 1994, inför Amsterdam-, Nice- och Lissabonfördragen, i omröstningen om Euron och slutligen i arbetet inom Junilistan", berättar Sören.

Inför folkomröstningen om euron 2003 stred Björn von der Esch på nej-sidan som styrelseledamot i Medborgare mot EMU för att bevara landets valuta- och penningpolitiska självständighet och hade förmånen om att få vara med och skörda en stor politisk framgång. Trots det samlade politiska och ekonomiska etablissemangets väldiga propagandaapparat röstade en klar majoritet av svenska folket nej till EMU.

Björn var också engagerad i arbetet få till stånd en folkomröstning om Lissabonfördraget.

Det var i nätverket folkomröstning.nu som vi möttes för sista gången. Hans politiska vitalitet gav oss andra kraft att inte resignera inför EU-anhängarnas förnekande att låta svenska folket i demokratisk ordning få ta ställning till EU:s nya grundlag som bland annat förvandlar EU till en försvarsallians och reducerar riksdagens roll till något av en maktlös sockenstämma.

Sista gången Ingela Mårtensson träffade Björn von der Esch var för knappt ett år sedan.

"Det var i Växjö på ett seminarium om europeisk säkerhetspolitik. Jag var moderator och Björn satt i panelen för Junilistan. Den moderata representanten framhöll att hon var den enda av politikerna som hade erfarenheter av krig och visste vad det handlade om. Hon var flykting från forna Jugoslavien. I pausen pratades Björn och jag vid. Då berättade han att han flytt från Tyskland under andra världskriget men att han inte tyckte att det passade att ta upp

Reinfeldt varnar för mer styrning från EU

i debatten. Jag tyckte att det säger mycket om hans person”, berättar Ingela. ”Björn var en ödmjuk person som aldrig framhävde sig själv. Han drevs av kunskap och engagemang. Det borde finnas fler sådana politiker. Jag är tacksam över att han var min vän.”

Björn von der Eschs politiska engagemang i olika organisatoriska former innebar inte på något sätt att han var politiskt ombytlig. Tvärtom! Björn hade en mycket långsiktig och konsekvent politisk linje. Han ville bevara Sveriges självständighet och därmed svenska folkets möjlighet att styra sitt eget land i demokratiska former.

”Björn var ett med EU-motståndet och EU-kritiken”, säger Sören Wibe. ”Han tillhörde olika partier, men hans politiska huvudmål var hela tiden det svenska självbestämmandet. Medan andra hade lojaliteter också gentemot andra partier och organisationer, så var Björns politiska engagemang helt och hållet inriktat på EU-frågan. Och det var ingen inskränkt nationalism som vägledde honom, utan omsorgen om folkstyret. Björn var idealist i ordets bästa bemärkelse.”

FÖR UNDERTECKNAD VAR Björn von der Esch en person som till skillnad från alltför många andra politiker aldrig dagtingade med sitt samvete. Han följde konsekvent sin politiska övertygelse utan att förfalla till bitterhet vid motgångar.

Vi delade inte syn i allt – han var socialkonservativ och jag någon form av vilsen socialist – men fann också att vi hade en likartad syn i flera frågor. Den grundläggande kritiken mot EU som ett odemokratiskt projekt och försvaret av Sveriges nationella självbestämmanderätt hör dit.

Vi är många som saknar en aktad vän och vägvisare att i den fortsatta frihetskampen mot den framväxande odemokratiska EU-staten. Björn von der Esch var ett gott föredöme så lyskraften i hans efterlämnade minne kommer att vägleda och inspirera oss länge än.

GÖSTA TORSTENSSON

I EU:S EKONOMISKA och monetära union (EMU) finns en obalans inbyggd. Penningpolitiken sköts överstatligt av den självständiga Europeiska centralbanken, som sätter euroräntan lika för alla. Finanspolitiken däremot ligger kvar hos euroländernas regeringar. Varje land har kvar makten över skatterna och budgetpolitiken.

Tyskland ställde som villkor för att ge upp D-marken att euroländerna skulle ge upp en del av sin finanspolitiska suveränitet och ålägga sig att hålla god ordning i sina offentliga finanser. Resultatet blev den så kallade stabilitetspakten, som föreskriver att budgetunderskott aldrig får vara större än 3 procent av bruttonationalprodukten (BNP). Statsskulden får inte överstiga 60 procent av BNP. Stabilitetspakten innehåller också regler för kollektiv övervakning och sanktioner mot länder som inte lever upp till budget- och skuldkraven. Men i övrigt behöll änderna sin budgetpolitiska självständighet.

EU-kommissionen fick i uppdrag att vara stabilitetspaktens övervakare, men när till och med Tyskland och Frankrike bröt mot paktens i början av 2000-talet, och skulle straffas, blev EU-kommissionen politiskt överkörd och paktens vattnades ur.

GREKLAND EKONOMISKA kris medför att euroländerna står inför ett vägskäl; antingen måste man gå vidare mot en europeisk federation med centralisering av den politiska makten eller måste man släppa på tyglar och tillåta medlemsländerna att i större utsträckning utforma en ekonomisk politik efter de förutsättningar som gäller i respektive medlemsland.

Angela Merkel och Nicolas Sarkozy krävde vid EU:s toppmöte den 25 mars en ”ekonomisk regering” för Europa. Men Fredrik Reinfeldt varnar för att ökad ekonomisk EU-styrning kan hota nationell suveränitet.

EU-presidenten Herman van Rompuy har redan före toppmötet flaggat för att han steg för steg vill öka styrningen av medlemsländernas ekonomier och att EU:s stats- och regeringschefer ska träffas oftare.

OCH NÄR TYSKLANDS och Frankrikes ledare, Angela Merkel och Nicolas Sarkozy, vid toppmötet i Bryssel den 25 mars enades om en plan för stöd åt det krisdrabbade Grekland passade de på att i uppgörelsen framhålla att de anser att EU:s toppmöten ”ska vara Europas ekonomiska regering”.

– Alla regeringschefer står bakom initiativet till en närmare ekonomisk styrning. Vi kommer att utvärdera ekonomin i Europa tillsammans och ta fram förslag på nya strategier på våra möten, sade Nicolas Sarkozy.

Men den svenske statsministern värjer sig mot idéer om ökad EU-styrning av medlemsländernas ekonomier för att genomföra EU:s nya tioårsplan (som ersätter den tidigare så kallade Lissabonstrategin).

– Jag är emot idén om att nu börja ta steg mot något slags europeisk styrning av detta, som i grunden bottenar i nationella suveränitetsfrågor som våra skatter, våra socialförsäkringar, vår arbetsmarknadspolitik, sade Fredrik Reinfeldt inför toppmötet.

– Jag vänder mig mot dem som säger att det ska ges makt till EU-kommissionen att berätta att enskilda länders regeringar inte sköter sig i enlighet med vad Bryssel tycker.

DET ÄR BRA ATT Fredrik Reinfeldt försöker bromsa, men nu händer det som EU-kritikerna har varnat för sedan Maastrichtfördraget antogs i början av 90-talet. De ekonomiska nackdelarna med valutaunionen kommer att tvinga fram en överstatlig finanspolitik, inklusive skattepolitik och budgetpolitik, i EU. Och om EU utvecklar en överstatlig finanspolitik har unionen också övertagit de viktigaste styrmedlen generellt och banat väg för en europeisk förbundsstat, ett Europas Förenade Stater.

GÖSTA TORSTENSSON

[folkrörelsen nej till eu]

TEAM – en europeisk allians för EU-kritiska organisationer

TEAM ÄR EN EUROPEISK allians för EU-kritiska organisationer. Det är främst ett nätverk för informationsspridning som knyter samman 49 organisationer, partier såväl som partipolitiskt obundna, från 18 länder i Europa. Det omfattar demokratiska och icke-rasistiska organisationer från hela det politiska spektrumet.

Det som förenar är en allmän tilltro till demokratins principer, som representativa regeringar, medborgardeltagande, insyn, ansvarstagande och en fri och ärlig diskussion. TEAM betraktar EU:s nuvarande utveckling som ett uttryckligt hot mot dessa principer, särskilt då;

- ♦ Bygget av en centraliserad federal superstat med överstatlig politik och harmonisering inom fler och fler politikerområden, som förminskar makten i den

demokratiska nationalstaten och rätten till självbestämmande för dess invånare.

- ♦ Centralisering av mer och mer makt till Bryssel, Frankfurt och Luxemburg flyttar beslut och kontroll från de nationella regeringarna och parlamenten – vilka är demokratiskt ansvariga inför sina väljare och medborgare – till byråkrater och politiker

på EU-nivån, som tar politiska beslut bland sig själva och bakom stängda dörrar.

- ♦ Bygget av den europeiska superstaten drivs av EU-federalisterna med litet stöd från invånarna och medlemsstaterna. Avsaknaden av respekt för Irlands visar hur EU bortser från vanligt folks åsikter.

TEAM kommer att ha sitt årsmöte – TEAM AGM 2010 (Annual General Meeting) – i Stockholm 8–9 maj.

Förutom Folkrörelsen Nej till EU är Miljöpartiet och Centerkritiska EU-nätverket medlemmar i TEAM – The European Alliance of EU-critical Movements.

JAN-ERIK GUSTAFSSON

Seminarium: Alternativ till EU

Lördagen 8 maj ABF-huset, Sveavägen 41, Stockholm

12.00-12.30 Registrering och presskonferens

12.30-13.45 Euron och EU:s finansiella och ekonomiska kris

Stefan de Vylder, Sverige

Lee Rotherham, Storbritannien

Diskussion

13.45-14.15 Kaffepaus

14.15-15.00 Lissabonfördraget

Patricia McKenna, Irland

Diskussion

15.00-15.15 Paus

15.15-16.30 Alternativ till EU

Hallgrimur Arnasson, Island

Tomas Larsson, Sverige

Diskussion

16.30-16.40 Sammanfattning av dagen

Arrangörer: The European Alliance of EU-critical Movements (TEAM),

Folkrörelsen Nej till EU och ABF (Seminarieret hålls på engelska)

Tack till alla bidragsgivare

Ett stort tack till er alla under 2009 som har skänkt pengar till Folkrörelsens plusgirokonto 433 02 07-4. Som medlemsorganisation utan statligt stöd har ert stöd varit ytterst värdefullt. Det hjälper oss i vår gemensamma kamp att ta Sverige ut ur EU och har bland annat garanterat utgivning av minst fyra nummer av Kritiska EU-fakta.

JAN-ERIK GUSTAFSSON

Slarva inte med avgiften

Många "slarvar" vid inbetalning av medlemsavgiften, vilket ibland omöjliggör registrering. Ange alltid fullständig adress och medlemsnumret både vid plusgiro- och internetinbetalning. Medlemsnumret finns angivet på adressetiketten på Kritiska EU-faktas baksida.

EVA ANDERSSON

Ingela Mårtensson: Sverige har förlorat sin röst genom medlemskapet i EU

– **NÄR SVERIGE GICK** med i Europeiska unionen så förlorade vi mycket av vår självständighet. Efter 15 års medlemskap har vi förlorat än mer. En allt större del av de beslut som tas i riksdagen är redan fattade i Bryssel, dvs. direktiv som vi måste följa. Riksdagen har fått betydligt mindre makt.

Det säger Ingela Mårtensson, bosatt i Göteborg och i början av 90-talet riksdagsledamot för Folkpartiet.

– Jag röstade nej framför allt på grund av EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik. Jänsidan hävdade att Sverige skulle kunna förbli ett neutralt land. Nu ser vi hur det har gått. EU militariserar och samarbetet med Nato stärks. Sverige har dragits in i Nato så att det inte längre spelar någon roll om vi är medlem eller ej. Vi är inte längre alliansfria.

– **LISSABONFÖRDRAGET** innebär att militariseringen av EU fortsätter och allt fler beslut tas av en majoritet, dvs. överstatligheten breder ut sig.

– Svenska folket har visserligen fått rösta om medlemskap i valutaunionen och sagt nej. Men allt tyder på att vi kommer

att tvingas in förr eller senare. För mig innebär EU-medlemskapet en utarmning av demokratin.

Tycker du att Sverige ska fortsätta vara medlem i EU?

– Nej.

VILKA ALTERNATIV FINNS det till medlemskap i EU?

– Sverige var tidigare en varm anhängare av Förenta Nationerna och tog klart ställning mot kärnvapen, för nedrustning och den fattiga världen. OSSE – Organisationen för Säkerhet och Samarbete i Europa – är ett annat viktigt samarbetsorgan liksom Europarådet. Sverige är med i dessa organisationer men har förlorat sin röst genom medlemskapet i EU.

– Utanför EU skulle vi återfå vår röst i internationella organ. Internationellt samarbete är mycket viktigt men det ska ske mellan självständiga stater.

Varför är du medlem i Folkrörelsen Nej till EU?

– Jag vill stödja en organisation som kritiskt granskar EU.

Tycker du att fler ska bli medlemmar i Folkrörelsen Nej till EU?

– Självklart.

GÖSTA TORSTENSSON

Värva dina bekanta att bli medlemmar i Folkrörelsen Nej till EU

En förkrossande majoritet i riksdagen sumpade den 20 november möjligheten att påverka EU, om inte till det bättre, åtminstone till något mindre dåligt. Beslutet om Lissabonfördraget togs utan folkomröstning och i praktiken utan en offentlig debatt.

Vårt svar måste bli att organisera oss bättre. Bli därför medlem i folkrörelsen Nej till EU. Det koster 200 kr per år (150 kr om du är studerande, arbetslös eller pensionär). Medlemmar får också vår tidning Kritiska EU-fakta minst fem gånger per år.

Skriv namn och adress på de personer som är intresserade att bli medlemmar, klipp ut eller kopiera och skicka till Folkrörelsen Nej till EU, Pölgatan 5, 414 60 Göteborg.

Namn

Adress

.....

.....

.....

.....

.....

Rune Lanestrand: Protestera mot EU:s godkännande av GMO-majs

I STRID MED EN överväldigande majoritet bönder och konsumenter har EU-kommissionen beslutat att godkänna tre majs-hybrider. Det är tre riktigt otäcka grödor som har manipulerats för att döda insekter och/eller för att tåla starka växtgifter i växande gröda.

Trots att man även i kommissionen känner till att nyttiga insekter som bin och humlor dödas av dessa växter och i vissa jordbruksdistrikt håller på att

utrotas har kommissionen gått Monsanto's lobbyister till mötes. Beslutet fattades efter sju års moratorium vilket innebar förbud mot nya godkännanden.

Frankrike, Österrike, Ungern, Grekland och Luxemburg har förbjudit Monsanto's majs, MON810, som tidigare var den enda gröda som var godkänd i EU. Detta i strid med EU-stadgan som säger att EU:s beslut ska gälla direkt i alla medlemsstater. Denna "olydnad" är hopp-

full.

Schweiz som står utanför EU har efter folkomröstning fattat ett generellt förbud mot GMO-grödor.

ETT UPPROP MOT godkännandet av de tre GMO-grödorna har på kort tid samlat över 100.000 namnunderskrifter som sänts till EU-kommissionens ordförande José Manuel Barosso. Målet är en miljon.

Trots att det är ett mycket

starkt motstånd mot GMO i Sverige arbetar centerns jordbruksminister Eskil Erlandsson aktivt för att GMO-grödor ska odlas i vårt land samtidigt som han vill förbjuda andra medlemsländer att stoppa GMO-grödor.

Samma miljöfientliga ståndpunkt intar även Erlandssons partikollega, miljöminister Andreas Carlgren.

RUNE LANESTRAND
Vänersborg

Eva-Britt Svensson: EMU kräver avreglering av arbetsmarknaden

I EN DN-ARTIKEL den 3 januari 1999 framförde den dåvarande EU-kommissionären Anita Gradin (s) några tunga ekonomiska argument mot EMU. Hon konstaterade att EU inte är något lämpligt område för en gemensam valuta. De regionala skillnaderna är stora, ländernas industristruktur skiljer sig åt och ekonomiska kriser kommer att på-

verka länderna olika. Sedan skrev hon att nationella ekonomiska kriser inte kan bemötas med penningpolitiska medel (ränte- och växelkurspolitiken). Hon konstaterade att inte heller finanspolitiken kommer att var till någon större hjälp mot ökad arbetslöshet eftersom stabilitetspakten i stor utsträckning förhindrar länderna från att stimu-

lera ekonomin. Återstår då att satsa på så kallade strukturella reformer och en väl fungerande arbetsmarknad, vilket "borde gynna tillväxten och sysselsättningen på lite längre sikt".

Med strukturella reformer och en väl fungerande arbetsmarknad menas framför allt en hög grad av löneflexibilitet och arbetskraftsrörlighet. Lönebild-

ningen måste decentraliseras och mjukas upp. Arbetsmarknaden måste avregleras. Det gäller speciellt reglerna för konflikt- och arbetsrätt på arbetsmarknaden. Socialförsäkringarna måste bli mer individuella. Skatterna måste sänkas och privatiseringarna ökas.

En avreglering av arbetslivet är ett slags dolt konvergenskrav, förklarade SAF:s vice ordförande Sune Ehring i en intervju 1996: "Vi kan inte ha stelare regler än andra." Det är också detta budskap som marknadsförs av de styrande inom EU, framför allt EU-kommissionen i Bryssel och ECB-direktionen i Frankfurt.

Bild: LARS-ERIK HÅKANSSON

KOM IHÅG DETTA i dag när ledardaktionerna på de borgerliga morgontidningarna ihärdigt propagerar för en ny folkomröstning om att ersätta kronan med euron. Bakom floskler om att vi ska vara solidariska med de länder som nu drabbas av eurons baksida i form av massarbetslöshet och sociala nedskärningar finns det en dold politisk agenda.

EVA-BRITT SVENSSON, Växjö

Ola Friholt: Tag avstånd från Natos och EU:s falskspel med människoliv

VARJE VECKA RAPPORTERAS det från Afghanistan att 10 till 20 afghanska bybor dödats av Natos flygbombningar. Nyligen bombades några minibussar, som på lösa grunder antogs innehålla terrorister eller sådana motståndskämpar som numera alltid kallas terrorister. Ett tjugotal afghaner dödades och ett för-tigt antal skadades.

När sanningen uppenbaras framförs varje gång de rutinmässiga ursäkterna och försäkringarna att det inte varit Natos avsikt att bomba civila. Kan någon tvivla på att detta slarviga massdödande har sin grund i en utbredd rasism inom Nato?

Västliga militärer och politiker tillmäter afghaner lika lågt värde som irakier, palestinier, västsaharier, kongoleser, sudaneser och andra folk som råkar bo på mark som innehåller olja, diamanter, uran eller andra strategiska tillgångar.

Svenska makthavare deltar i den cyniska dödsdansen för egen vinning. Med fagert tal om humanitära mål lockas svenska soldater att riskera sina liv.

Cynismen inom Europaunionen

Bild: LARS-ERIK HÅKANSSON

och USA med lydstaterna inom ISAF-styrkorna är ett tydligt tecken på västerlandets pågående andliga, moraliska och politiska förfall. Fredsrörelsen på

Orust kräver att Sveriges regering och riksdag tydligt tar avstånd från Natos och EU:s falskspel med människoliv.

Vi kräver också att de svenska

soldater som nu är i Afghanistan snarast möjligt tas hem.

Återupprätta Sverige alliansfrihet!

OLA FRIHOLT, Orust

Nej till EU i Alingsås: Har du förlorat din rösträtt?

FÖR HUNDRA ÅR SEDAN pågick arbetarrörelsens kamp för politisk demokrati. Vi fick allmän och lika rösträtt. Vi fick sociala rättigheter som omfattade alla. Under 1970-talet inleddes en debatt om hur demokratin skulle kunna vidgas till att även omfatta ekonomin. Nu har klockan vridits tillbaka så mycket att demokratin knappt omfattar politiken!

När Lissabonfördraget (EU:s nya grundlag) trädde i kraft 1 december 2009 blev EU den politiska maktens centrum istället för vår folkvalda riksdag. En stor del av den politiska makten har flyttats till en kommission i Bryssel, som vi inte kan välja. Denna kommission har ensam-

rätt att föreslå lagar, och enskilda länder har förlorat rätten att lägga in veto mot EU:s lagstiftning på ett sextiotal områden! Några exempel är: Social trygghet för arbetstagare, civilrätt och strafflagstiftning, polissamarbete, invandrings- och flyktingpolitik, strukturfunder och regionalpolitik.

EU-LAGARNA OCH DE allmänna principerna i Lissabonfördraget kommer att gälla framför medlemsländernas lagar och grundlagar. I och med att kapitalismen är inskriven i EU:s grundlag blir borgerlig politik med privatiseringar och avregleringar det enda som tillåts. Juristerna i EU:s domstol har fått makten

att köra över folkvalda politikernas beslut med motiveringen att de strider mot EU-rätten. En solidarisk välfärdspolitik med höjda skatter på finanskapitalet och större satsningar på den offentliga sektorn omöjliggörs. Arbetstagarnas rättigheter underordnas marknadens frihet, och alla alternativ till marknadsekonomi förbjuds oavsett vad medborgarna röstar för.

Kommuninvånarna i Alingsås kan inte längre besluta att Alingsåshem skall bygga bra och billiga bostäder utan vinst på hyran. Den offentliga sektorn måste underordnas den "fria marknadens" villkor.

Sveriges demokratiska statskick har körts över. Med Lissa-

bonfördraget har vi påtvingats ett nytt politiskt system. Folket har förlorat sin politiska bestämmanderätt, och får istället nöja sig med viss "medbestämmanderätt". Detta är något helt annat än vad väljarna röstade för i folkomröstningen om EU-medlemskapet 1994.

Ett utträde ur EU är nödvändigt om Sveriges politiska demokrati skall kunna återfå sin innebörd!

PER NATTÉN
INGELA ERIKSSON THELIN
ELSA-LENA ÅSTRÖM
RUNAR BROMAN
MAJ-BRITT ELIASSON
RAGNHILD SÖDERSTRÖM
PER ELI SANDÉN
Medlemmar i Folkrorelsen
Nej till EU i Alingsås

Posttidning B

Avsändare:
Kritiska EU-fakta
Pölgatan 5
414 60 Göteborg

GALLERIET/JAN ED

